

Драган Коларевић

Из дневника у стиховима

ДРАГАН КОЛАРЕВИЋ је рођен је у Љигу 2. 7. 1954. На Филолошком факултету у Београду дипломирао је југословенске књижевности и српскохрватски језик. Факултативно похађао књижевно-публицистички смер. Повремено је предавао у основним и средњим школама.

Књижевне радове објављивао је у “Студенту”, “Видицима”, “Књижевној речи”, “Књижевним новинама”, “Савременику”, “Књижевности”, “Пољима”, “Синтези”...

Стихови су му уврштени у антологије: *Бескрајни љави куз, Дечанска звона, Похвала реду возње, Лица ђесника*. Заступљен је у *Анџолоџији београдске ђриче*, као и у другим зборницима и антологијама.

За књигу песама *О лoјовима и љубави* добио награду “Милан Ракић”, 1996. коју Удружење књижевника Србије додељује за најбољу књигу поезије објављену на српском језику у претходној години.

У Дому омладине Београда био је уредник у Клубу младих писаца.

Деловао је у клокотризму.

Члан је Удружења књижевника Србије од 1988.

Субота, 06.08.2005.

Хирошима је давно изгорела
На небу још има њеног пепела

Ваше телевизије и новине
За злочине криве невине

Сав морал преостали
Осуђују ваши трибунали

На небу се јављају чудни знаци
горе Индијанци, Срби, Јапанци...

Среда 14.06.2006.

Да ли вам је кос
увалио дос

Титови босови
Постали тајкуни досови

Субота, 30.07.2005.

Наши су преци земљу чували као злато.
Ми продајемо камен, циглу, цреп и блато.
Повољно дајемо ваздух, чак и воду,
А сасвим бесплатно продајемо слободу!

Четвртак, 04.08.2005.

Прво су нахушкали два петла
Кљунови су севали угасили су светла
Бучно је навијала руља
Радовала се свака хуља

Онда је капо упалио светла
За агресора прогласио мртвог петла

Четвртак 12. окобар 2006.

Наша славна историја
Велика је илузија
Наши прави владари
У ствари су мађионичари

29. април 2008.

Стално пљуште ружне речи
Која мотка да их лечи

Изборна је трка тесна
Лева-десна, лена-десна

Марширају као бабе
Ал' Србију дају џабе

Куд год кренеш прави хаос
Ко год стигне вуче за нос
У свет шаљем апел прави
'оће л' неко да избави

4. 12. 2008.

Вид уме често да обмане,
води нас на ћораве стране

Видимо оно што не постоји
А не оно што пред оком стоји

Очарала те, као лаж, жена заводљива
Сети се, истина је светлост невидљива

Јер она ће нас одвести даље
Он онога где нас око шаље

28. јануар 2009.

Од јесени до пролећа

Кад је стварно грозан дан
Кад сам сасвим жалостан

Ја побегнем тад у риму
Да преживим дугу зиму

У пролеће као медвед
Пробудим се ал' већ сед

Од пролећа до јесени
Мало живни па увени

10. фебруар 2009.

Ко то бистру воду мути?
Нема сумње, то су жути!

Народ дудла жуте лаже,
Истина му не помаже!

Кад наиђу жути мрави,
праву кичму, одмах сави!

Ублажи, брате, тугу!
Тражи Србију другу!

11. фебруар 2009. 00,22

Да продам мало ништа
За велико нешто?
Неко то уради вешто

Ја ни за шта продам себе,
у понор ћу повести и тебе

Дошло је зло време
Ћути и тегли своје бreme

Зло врме нема краја
Ни сунце нема сјаја

26. фебруар 2009. 00,35 часова

Живео Барак Обама
Са другом Титом на челу

26. фебруар 2009.

Не би страшна била издаја
Само да јој има краја

Издаш шуму и воду
Издаш у гнезду роду
Па ти се деца роде као робови
Нека невини сањају слободу

Издаш ваздух и зелену траву
Потомка будућу продаш главу

Издаш на крају самога себе
Одмах целати дођу по тебе

У песму се сели мрачни сјај
Твојој издаји није крај